

Redaktören har ordet

När redaktören för *Scandia* fattar pennan för att författa en inledning, mestadels i samarbete med ordföranden för tidskriftens redaktion och styrelse, är det oftast för att påannonsera nyheter såsom införandet av en recensionsavdelning eller för att introducera olika teman i tidskriften. Det är inte fallet denna gången.

Först och främst skulle jag vilja framföra redaktionens tack till alla er som har svarat på den enkät som sändes ut med föregående nummer. Antalet svar är knappast tillräckligt stort för att vi skall kunna dra några vetenskapligt försvarbara slutsatser, men icke desto mindre har vi fått in många intressanta, tankeväckande och varierade synpunkter. Glädjande nog är reaktionerna mycket positiva till *Scandias* nya utformning. Detsamma gäller recensionsavdelningen. En majoritet uppger att de läser mer än hälften av recensionerna och många skulle vilja se ännu fler bedömningar gå i tryck. Bland synpunkterna märks också önskemålet att det tydligt skall framgå att *Scandia* är en tidskrift i vilken artiklarna är refereebedomda.

Vad gäller önskemål om inriktningen på artiklar är påfallande många positivt inställda till kulturhistoria. Fler framtida artiklar med inriktning på politisk historia, lokalhistoria, socialhistoria och militärhistoria återfinns också på önskelistan, liksom frågan om hur nya riktningar såsom queer och diskursanalyser förhåller sig till traditionella historievetenskapliga teorier och metoder. Såväl dansk som norsk och svensk historia står högt i kurs, men bland enkätsvaren finns också förhoppningar om att *Scandia* skall publicera fler artiklar om europeisk och utomeuropeisk historia.

De till redaktionen inkomna synpunkterna kommer att vara till stor hjälp i det fortsatta arbetet med att utveckla och förnya *Scandia* samtidigt som vi skall värna om de inslag och kvaliteter som redan är mycket uppskattade. Under min period som redaktör har förnyelsearbetet varit högst påtagligt inom redaktionen, både vad gäller dess personella sammansättning och det redaktionella arbetet i vid bemärkelse. I dess nuvarande utformning återfinns erfarenhet och nytänkande, en kombination som har bidragit till att rutinerna för att sköta allt från prenumerationsärenden till texthantering påtagligt förbättrats. Eftersom föreliggande nummer är det sista med undertecknad som redaktör skulle jag vilja ta chansen att tacka redaktionsmedlemmarna för deras betydande insatser och för ett gott samarbete.

Från nummer 1 2006 är Jens Ljunggren redaktör för *Scandia*. Jens är docent och verksam som forskarassistent vid Historiska institutionen i Lund. Som doktorand var han knuten till Historiska institutionen i Stockholm och disputerade 1999 på doktorsavhandlingen *Kroppens bildning: Linggymnastikens manlighetsprojekt 1790–1914*. Mellan 2000 och 2002 verkade han som gästforskare vid Zentrum für interdisziplinäre Frauen- und Geschlechterforschung vid Technische Universität i Berlin. Vistelsen i Tyskland resulterade 2004 i boken *Känslornas krig. Första världskriget och den tyska bildningselitens androgyna manlighet*, som recenserades i *Scandia* 2004:2.

Det är min och övriga redaktionsmedlemmars övertygelse att Jens på en och samma gång breda och djupa kompetens kommer att vara till stor gagn för *Scandias* läsekrets framöver. Med tanke på den idériakedom och det stora engagemang som Jens redan har hunnit ge prov på i det redaktionella arbetet, är det med stor förtröstan som jag överlåter stafettpippen till honom.

Ulf Zander